

El la estraro

de Rudolf Fischer

Wer macht mit bei einer Kommission für den Deutschen Esperanto-Kongress (KoDEK)?

Früher wurde die Organisation des alljährlichen Deutschen Esperanto-Kongresses einer aktiven Ortsgruppe überlassen. Ein gutes und erfolgreiches Beispiel war noch der 84. Deutsche Esperanto-Kongress 2007 in Hamburg. Aber schon in den 80er Jahren gab es mit Ursula Felhölter im Vorstand des Deutschen Esperanto-Bundes eine ständige Beauftragte. Ihr Nachfolger wurde Christian Darbellay, dem für seine bisherige Arbeit sehr zu danken ist. Aber seit einigen Jahren ist die ganze Organisation nicht mehr durch einen einzigen Beauftragten zu bewältigen, zumal es kaum noch genügend aktive Ortsgruppen gibt. Am Kongressort muss es wenigstens eine Kontaktperson geben, die sich bestens auskennt. Als Organisationsvarianten gibt es die Möglichkeiten, dass das Kongresshaus zugleich Unterkünfte und/oder Verpflegung bietet oder nur die Räume. Es ist nicht leicht, jeweils am Ort eine konkrete Variante zu finden, die preiswerte Kongressgebühren ermöglicht. Der Kongress soll den Mitgliedern angenehme Bildungs- und Urlaubstage als Leistung bieten und nicht etwa möglichst viel Gewinn erzielen. Das finanzielle Risiko trägt auf jeden Fall der Deutsche Esperanto-Bund.

Da die Organisation jedes Jahr in vielen Punkten dieselbe ist, entsteht zurzeit ein Leitfaden, der u.a. die Rahmenbedingungen zu den genannten Varianten vorgibt. Auch das spricht für eine konstante Kommission.

Als Teilaufgaben fallen an:

- Erstellen und Pflegen eines Netzauftritts,
- Anmieten des Kongresshauses,
- Abendprogramme (Verpflichten von Mitwirkenden),
- Vorbereitung und Durchführung des touristischen Programms,

- finanzielle Organisation (Budget, Kasse, Honorare, Material, Abrechnungen),
- interne Reklame im In- und Ausland,
- Verwalten der Anmeldungen (mit Korrespondenz, evtl. mit Zimmervergabe),
- Pressedienst (intern und extern),
- Produzieren eines Kongressbuches und anderer Materialien,
- Raumvergabe, Beschilderung und Bestuhlung,
- technischer Dienst (Lampen, Mikrofone, Computer, Projektoren),
- Programmleitung während des Kongresses,
- Kongressbüro (Gebühren, Materialien, Zimmer, Ausflüge, Informationen),
- Einsatzbereitschaft während des Kongresses (unvorhergesehene Probleme)
- und evtl. weitere.

Hiermit rufe ich im Namen des Deutschen Esperanto-Bundes dazu auf, dass sich Freiwillige als Beauftragte für die Kommission KoDEK zur Verfügung stellen und sich bei mir (*rudolf.fischer@esperanto.de*) melden. Jeder kann sich ein oder mehrere Teilaufgaben aussuchen. Eine Vergütung kann nicht gezahlt werden, aber die notwendigen Auslagen werden natürlich erstattet.

Ĉu ŝanĝkonstrui nian asocion?

Momente Martin Schäffer, Henryk Wenzel kaj mi sisteme alskribas ĉiujn membrojn kaj abonantojn, kiuj ne pagis sian kotizon por 2009, multaj ankaŭ ne por 2008. Tiu granda kampanjo estas frukto de la instalado de nia nova „inter-na datum- kaj inform-servo“ (iDiS), sed ankaŭ de la fondo de oficejo en Berlino. Antaŭvideblas ke ni sekve de tiu kampanjo devos streki ĝis 200 „membrojn“, ekzemple, ĉar la poŝta adreso ne plu ĝustas (la poŝto pri tio ne informas nin, resendante *Esperanto aktuel*), ĉar la homoj intertempe perdis la intereson pri Esperanto aŭ pri membreco en Germana Esperanto-Asocio kaj – ne malgrave – ĉar ili ne plu havas monon

(kvankam la minimuma membrokoto estas jare nur 23 EUR).

Ĉu restos aktiva kerno? Aŭ ĉu la membronombro plufalos, ĝis kiam ne plu valoros, produkti ambician revuon kiel *Esperanto aktuel*?

Ĉu la modelo de membro-asocio entute en nia tempo estas eksmoda kaj ne plu funkcia? Similajn spertojn kiel en Germana Esperanto-Asocio ja havas nuntempe aliaj asocioj de ĉia speco, partioj, sindikatoj, eklezioj.

Kiuj alternativoj ekzistas? Kompreneble la modelo de firmao, kiu liveras servojn por klientoj. Tamen ĝi apenaŭ estas senŝanĝe transformebla al la Esperanto-komunumo:

1) pro tre limigita klientaro:

por esti „kliento“ de ni ne sufiĉas konsumo, sed oni devas lerni novan lingvon, devas esti kulturema kaj sociema

2) pro parte ne-mondonaj celoj:

- al nia celo ankaŭ apartenas lingvopolitiko, t.e. esti premgrupo al klerigaj kaj lingvopolitikaj instancoj
- ni (kun)financas bibliotekojn kaj devus zorgi pri arkivo

Kruda modelo por alternativa Esperanto-asocio estus eble:

- financado de la centraj, ne mondonaj celoj, kaj de centra oficejo per fondaĵoj
- kiel membroj nur aktivuloj, tiel ŝparante multon da laboro kaj mono por membro-administrado
- cetere konduto kiel firmao por klientoj inkluzive de la rolo de kleriga instanco (kursoj, seminarioj, ...)

La aktivuloj tiam povus pli koncentri sin al atentovekaj kampanjoj (kaj por varbi Esperanto-lernantojn, kaj por atentigi la amason kaj la politikistojn pri la ebloj de Esperanto).

Por tio la subtenantoj de la ideo certe de tempo al tempo donacus, kiam oni povas pruvi al ili rezultojn per raportoj.

Same funkcias tre sukcesaj premgrupoj kontraŭ atomenergio, genmanipulitaj nutraĵoj k.a.

Oni devas ĝustatempe adapti sin al ŝanĝiganta socio, alikaze oni simple malaperas.